

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Iuri Lealin,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Lealin împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală privind anularea actului administrativ individual defavorabil

împotriva hotărârii din 11 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-298/24
NR. PIGD 2-23063888-01-3ra-27032024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Curtea de Apel Chișinău: V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc,

20 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Iuri Lealin

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 4 mai 2023, Iuri Lealin a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală privind anularea hotărârii nr. 1-69/2023 din 6 aprilie 2023 „Cu privire la rezultatele concursului pentru ocuparea funcției de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO a Procuraturii Generale”, cu obligarea desemnării lui Iuri Lealin, învingător al concursului, anunțat prin hotărârea nr.1-114/2022 din 17 iunie 2022, pentru suplinirea funcției vacante de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO, precum și obligarea propunerii de numirea lui Iuri Lealin în funcția de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO, pentru un mandat de 5 ani.

2. În motivarea acțiunii a invocat că, activează în calitate de procuror din anul 2012, iar din 1 august 2016 în funcția de procuror în Secția proceduri non-penale și implementare CEDO din cadrul Procuraturii Generale.

3. Totodată, comunică reclamantul, că prin hotărârea nr. 1-114/2022 din 17 iunie 2022, Consiliul Superior al Procurorilor a anunțat concurs între procurorii ce se vor înscrie până în date de 1 august 2022, în Registrul candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante, pentru suplinirea mai multor funcții vacante de procurori conducători, inclusiv funcția de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO din cadrul Procuraturii Generale. Iar în termenul stabilit de Consiliu, Iuri Lealin, a urmat procedura verificării stării sănătății la comisia specială și în data de 29 iulie 2022 a promovat evaluarea la Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor, cu calificativul foarte bine.

4. Mai mult ca atât, în aceeași zi Iuri Lealin s-a înscris în Registrul candidaților pentru suplinirea funcțiilor vacante și a depus la aparatul Consiliului Superior al Procurorilor cererea de participare la concursul menționat. Iar în data de 27 ianuarie 2023 a promovat evaluarea la Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor, acumulând 64,6 puncte.

5. În aceeași ordine de idei, menționează reclamantul, că a fost singurul candidat care a participat la concursul pentru suplinirea funcției de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO. Iar pentru data de 6 aprilie 2023, Consiliul Superior al Procurorilor a stabilit, conform agendei de lucru, desemnarea câștigătorilor concursurilor anunțate prin hotărârea nr. 1-114/2022 din 17 iunie 2022, inclusiv pentru funcția de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO.

6. Însă, la acea ședință în loc ca Iuri Lealin să fie desemnat câștigător al concursului menționat, a primit de la membrii Consiliului Superior al Procurorilor mai multe întrebări, la care a fost deschis să răspundă, chiar dacă competențele sale profesionale deja au fost evaluate anterior de alte organe de autoadministrare din cadrul Procuraturii. Iar după aceasta, Consiliul s-a retras în așa-numita deliberare, adică discuțiile au continuat în format închis, fără participarea lui Iuri Lealin și în condiții netransparente, deși nu erau temeiuri de a continua examinarea în ședință închisă.

7. Prin urmare, relatează reclamantul, că după deliberare a fost anunțat de către președinta Consiliului Superior al Procurorilor, precum că concursul pentru suplinirea funcției vacante de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDC a Procuraturii Generale s-a încheiat prin nerealizare, având în vedere că nu s-a întrunit numărul necesar de voturi.

8. Astfel, consideră și susține reclamantul, că prin hotărârea emisă a fost afectat în drepturi și interese legitime, deoarece orice procuror are dreptul să fie promovat atunci când întrunește condițiile prevăzute de lege și de actele normative subordonate legii. Or, promovarea în funcție a procurorilor face parte din dreptul la cariera profesională și trebuie să se realizeze pe criterii cunoscute și obiective, în cadrul unor proceduri transparente, echitabile și imparțiale.

9. Mai mult ca atât, încheierea unui concurs de fapt realizat fără temeiuri legale și în lipsa unor motive obiective reprezintă o acțiune arbitrară în raport cu Iuri Lealin, care generează starea de incertitudine în privința carierei sale de procuror. Iar astfel, acțiunile abuzive ale Consiliului Superior al Procurorilor l-au afectat pe Iuri Lealin și în dreptul de proprietate, care este un drept fundamental, deoarece salariul de funcție a procurorului-șef de Secției este mai mare decât salariul de funcție pe care îl are la moment (în conformitate cu prevederile Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, Anexa 4, pozițiile tarifare B1029 Si B1034).

10. Notează, că legea nu prevede opțiunea Consiliului Superior al Procurorilor de a încheia concursul prin nerealizare, atunci când de fapt el a fost realizat. Or, din interpretarea sistemică și logică a normelor de

reglementare rezultă că nerealizarea concursului poate surveni în cazul în care la concurs nu s-a înscris nici un candidat, sau toți candidații care s-au înscris la concurs au fost excluși din concurs (de exemplu, pe motiv că nu întrunesc criteriile prestabilite la art. 23 din Legea cu privire la Procuratură). Însă, Iuri Lealin, nu a fost exclus din concurs, or Consiliul Superior al Procurorilor nu avea altă opțiune legală decât să-l desemneze învingător al concursului și să transmită hotărârea Procurorului General interimar în ordinea prevăzută de lege.

11. Subliniază că pct. 8.22 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-225/16, prevede că în cazul în care, la concursul pentru funcția de procuror-șef adjunct al procurorului-șef șef al subdiviziunii Procuraturii Generale participă un singur candidat care nu a acumulat la evaluarea de către Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor minimum de 50 de procente din punctajul maxim total, prevăzut de fișa de evaluare corespunzătoare, acesta se exclude din concurs.

12. În context, indică reclamantul, că Fișa de evaluare a candidatului la funcția de procuror-șef (Anexa nr. 4 la Regulamentul cu privire la Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor și procedura de selecție și carieră a procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-14/17 din 23.02.2017) prevede că punctajul maxim pentru funcția la care Iuri Lealin a candidat este de 70 puncte. Iar astfel, acumulând 64,6 puncte, Iuri Lealin a depășit pragul de 50% din punctajul maxim (35 puncte) și nu putea fi exclus din concurs. Or, fiind unicul candidat, urma să fie desemnat câștigător al concursului - fapt care rezultă chiar din actele normative aprobate de Consiliul Superior al Procurorilor.

13. Totodată, relatează reclamantul, că cu siguranță, Consiliul Superior al Procurorilor dispune și de o anumită doză de discreție la adoptarea deciziilor care îi sunt date în competență. Însă discreția actualului Consiliu Superior al Procurorilor nu este nelimitată.

14. Astfel, decizia luată în mod discreționar trebuie să fie una optimă, să corespundă finalității actului normativ, sensului legislației în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern și internațional, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuiește esența dreptului discreționar, a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalității, oportunității, echității.

15. Mai mult ca atât, Codul administrativ, reglementează aplicarea dreptului discreționar. Or, autoritatea publică posedă o marjă discreționară în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile

fundamentale ale persoanei. Iar astfel, art. 137 din Codul administrativ, stabilește că în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

16. Prin urmare, susține reclamantul, că în speță, nu există nici temeiuri legale de a încheia concursul prin nerealizare, nici motive obiective. Or, în mai multe cazuri similare, când la concurs au participat doar câte un singur candidat, Consiliul Superior Procurorilor i-a desemnat în calitate de învingători ai concursurilor. Iar astfel, Iuri Lealin a și fost discriminat în coraport cu alți colegi.

17. Totodată, indică reclamantul, că încălcările pe fond au fost însoțite și de încălcări formale, art. art. 32 alin. (1) și (2) Codul administrativ, art. 19 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

18. În acest sens, consideră reclamantul că deliberarea Consiliului Superior al Procurorilor a constituit de fapt o modalitate voalată de a examina chestiunea care îl vizează pe Iuri Lealin în ședință închisă, în lipsa unor temeiuri legale, cu încălcarea prevederilor legale privind transparența și publicitatea ședințelor Consiliului Superior al Procurorilor. Or, Lealin Iuri, nu a avut posibilitatea să audă careva argumente împotriva candidaturii sale și să vină cu un răspuns la acestea.

19. Totodată, consideră reclamantul, că Consiliul Superior al Procurorilor a omis să-și motiveze hotărârea, contrar art. 31, art. 118 al Codului administrativ.

20. În continuarea, susține reclamantul, că acțiunilor ilegale, Consiliul Superior al Procurorilor, deși era obligat să publice hotărârea care îl vizează pe Iuri Lealin, nu a publicat-o în termen. Iar astfel, au fost încălcate prevederile art. 77 alin. (7) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură,

21. Mai mult ca atât, nici la cererea scrisă a lui Iuri Lealin, depusă la Consiliul Superior al Procurorilor în data de 10 aprilie 2023, de a transmite în adresa sa hotărârea motivată, Consiliul nu i-a transmis această hotărâre.

22. Un alt aspect ce ține de examinarea cererii prealabile din 10 aprilie 2023, invocă reclamantul, că Codul administrativ prevede obligativitatea depunerii cererii prealabile în cazul în care se înaintează o acțiune în obligare

sau de realizare, iar cerințele lui Iuri Lealin, *inter alia*, au ținut de emiterea unui act administrativ individual favorabil, deci sunt relevante prevederile art. 208 alin. (3) din Codul administrativ. Însă, președinta Consiliului Superior al Procurorilor, a examinat cererea prealabilă unipersonal. Iar astfel, evident, nu putea admite această cerere, deoarece una singură nu avea astfel de atribuții, deci și aici Iuri Lealin a fost lezat în drepturi, deoarece a avut loc o mimare a îndeplinirii prevederilor legale cu privire la procedura prealabilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

23. Prin hotărârea din 11 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Iuri Lealin împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală privind anularea actului administrativ individual defavorabil, ca neîntemeiată.

24. În motivarea soluției, Curtea de Apel Chișinău a reținut că, careva temeiuri de anulare a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-69/2023 din 06 aprilie 2023 „Cu privire la rezultatele concursului pentru ocuparea funcției de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO a Procuraturii Generale”, și obligarea desemnării lui Iuri Lealin, învingător al concursului, anunțat prin hotărârea nr.1-114/2022 din 17 iunie 2022, pentru suplinirea funcției vacante de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO, precum și obligarea propunerii de numirea lui Iuri Lealin în funcția de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO, pentru un mandat de 5 ani, în ședința de judecată n-au fost stabilite. Or, hotărârea fiind emisă cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, competenței și procedurii.

25. A respins ca neîntemeiat argumentul reclamantului, precum că, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-69/2023 din 06 aprilie 2023 „Cu privire la rezultatele concursului pentru ocuparea funcției de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO a Procuraturii Generale”, nu este motivată și nu corespunde cerințelor de legalitate, reținând că, în motivarea hotărârii contestate se conțin motive de fapt și de drept care ar justifica concluziile stipulate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, conform prevederilor art. 118 și 119 Cod administrativ.

26. Totodată a subliniat că, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-69/2023 din 6 aprilie 2023 „Cu privire la rezultatele concursului pentru ocuparea funcției de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și

implementare CEDO a Procuraturii Generale”, este una legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

27. A menționat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2022 din 17 iunie 2022, s-a anunțat concurs pentru suplinirea mai mult funcții de procuror conducător, inclusiv a funcției de procuror-șef al Secției procurori non-penale și implementare CEDO a Procuraturii Generale, la care a aplicat unicul candidat-Iuri Lealin. Însă, în rezultatul votului exprimat de membri în cadrul deliberării, candidatul Iuri Lealin, nu a întrunit majoritatea pentru a fi numit învingător al concursului. Iar astfel, întrucât, unicul candidat din acest concurs nu a obținut nominalizarea pentru promovarea vizată, concursul pentru ocuparea funcției vacante de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO a Procuraturii Generale, se consideră eșuat și pentru a asigura parcursul logico-juridic al procedurii, just a fost încheiat prin nerealizare.

28. Indică că, alegația reclamantului precum că hotărârea de încheiere prin nerealizare a concursului este lipsită elementul motivării, precum și alte alegații indicate în acțiune, nu întrunesc condițiile prevăzute de legislația în vigoare și nu pot duce la anularea acesteia. Or, în hotărârea contestată s-au indicat explicit motivele, care în rezultat denotă că unicul candidat din concursul anunțat nu a obținut nominalizarea pentru promovarea vizată, iar astfel, concursul pentru ocuparea funcției vacante de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO a Procuraturii Generale, se consideră eșuat și pentru a asigura parcursul logico-juridic al procedurii, urmează a fi încheiat prin nerealizare.

29. A reținut că, reclamantul pretinde eronat faptul că urmare a etapelor de concurs, Consiliul Superior al Procurorilor era obligat să îl desemneze în calitate de învingător și nu avea opțiunea de a încheia concursul prin nerealizare, întrucât, înscrierea unui singur candidat la un concurs de promovare pentru o funcție de procuror-conducător nu poate în nici un mod să condiționeze obligația Consiliului Superior al Procurorilor de a-l declara câștigător, deoarece o asemenea ordine de aplicare a legii ar deturna sensul uni asemenea exercițiu instituțional. Or, este illogic și contrar semnificației firești a principiului meritocrației să se considere că în cazul unui singur candidat într-un concurs de numire/promovare pe post, există o obligație simetrică de a fi desemnat acesta, dat fiind faptul că parcurgerea etapelor obligatorii și îndeplinirea criteriilor de corespundere funcției rămân valabile indiferent de numărul persoanelor ce pretind spre ocuparea poziției vizate.

30. Mai mult ca atât, chiar și în cazul unui singur candidat într-un asemenea concurs, desfășurarea etapelor și evaluărilor se circumscrie

acelorași exigente, pentru că numai așa situația este compatibilă cu sensul principiilor echității, legalității și loialității procedurii. Respectiv, este vădită posibilitatea ca și într-un asemenea caz (concurs în care participă un singur candidat) să nu se constituie o soluție de declarare a învingătorului concursului pentru ocuparea funcției.

31. Completul Curții de Apel Chișinău a notat că, nefiind desemnat candidatul, se impune ca efect juridic implicit - încheierea concursului deoarece, de esență, acesta nu s-a realizat, circumstanță care este necesară pentru a consemna finalitatea exercițiului instituțional. Or, pe de o parte consemnarea faptului că respectivul concurs s-a încheiat prin nerealizare exteriorizează soluția autorității decidente, iar pe de altă parte - reprezintă formalizarea momentului în care s-a finisat procedura, pentru a asigura respectarea circuitului instituțional (care în mod logic are un început și un sfârșit) și, totodată, permite demararea unui alt ciclu procedural aferent ocupării funcției vizate.

32. A reținut că, atunci când este doar un singur candidat, nu se poate considera că acesta, chiar dacă a obținut punctajul foarte bun/excelent la Colegiul pentru Selecția și Cariera Procurorilor este și automat învingător al concursului, iar Consiliul Superior al Procurorilor ar trebui doar să confere solemnitatea acestui rezultat, pentru că s-ar afecta sensul competențelor acestei autorități de rang constituțional. Or, din lege rezultă clar și evident că etapa finală a concursului este interviul în fața Consiliului Superior al Procurorilor, iar pentru candidați este accesibilă concluzia că urmează să își susțină poziția inclusiv în acest exercițiu instituțional, iar decizia finală se va adopta urmare a unei proceduri de vot.

33. Mai mult ca atât, în cazul concursului de promovare nu poate fi pusă în discuție o valoare absolută a așteptării pe care o au candidații referitor la rezultat, având în vedere că e o competiție, motiv din care nu poate fi impusă o legătură directă între rezultatul obținut la Colegiul pentru Selecția și Cariera Procurorilor și decizia adoptată de Consiliul Superior al Procurorilor.

34. Totodată, Completul judiciar nu a reține argumentul reclamantului că Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, nu prevede opțiunea Consiliului Superior al Procurorilor de a încheia concursul prin nerealizare. Întrucât, în speță reclamantul urmărește impunerea/obligarea Consiliului Superior al Procurorilor de al desemna pe Iuri Lealin învingător al concursului, cu propunerea Procurorului General de al numi în funcția de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO pentru un mandat de 5 ani. Or, prin competența Consiliului Superior al Procurorilor de a propune un candidat spre numire pentru ocuparea unei

funcții, se urmărește realizarea de către autoritatea publică a unor acțiuni de interes public, ceea ce în speța dată nu a avut exteriorizare urmare a rezultatului votului exprimat de membrii Consiliului Superior al Procurorilor în cadrul deliberării, acesta fiind instrumentul instituțional prin care se transpun în practică atribuțiile stabilite de lege. Însă, candidatul Iuri Lealin nu a întrunit numărul majoritar de voturi pentru a fi numit învingător al concursului, iar voința autorității publice s-a manifestat urmare a evaluării circumscrise la motivarea personală a candidatului (motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității procuraturii și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului).

35. În aceeași ordine de idei, Completul judiciar a considerat că nu este sustenabil argumentul reclamantului precum că i-ar fi fost afectat un drept la proprietate, pentru că susținerile sale se circumscriu unui venit ipotetic (un salariu mai mare ce i-ar fi revenit dacă obținea poziția de procuror-șef), ceea ce apriori nu poate fi dedus examinării, nefiind incident prezentului litigiu. Întrucât, participarea reclamantului la interviu, chiar dacă are cel mai mare punctaj oferit la etapa Colegiului pentru Selecția și Cariera Procurorilor, nu reprezintă asumarea directă de către Consiliul Superior al Procurorilor a aceleiași poziții, care constituie un reper în măsură să condiționeze imperativ soluția finală. Respectiv, în speță nu a fost nici un fel afectată nici securitatea juridică a reclamantului, care își continuă cariera de procuror, iar raportul său de muncă rămâne neschimbat, nefiindu-i în vreun fel modificată situația financiară.

36. Cu referire la pretenția reclamantului privind obligarea Consiliului Superior al Procurorilor de a propune Procurorului General interimar numirea lui Lealin Iuri în funcția de procuror-șef al Secției proceduri non-penale și implementare CEDO, pentru un mandat de 5 ani, completul Curții de Apel Chișinău, reținând prevederile art. 68, art. 70 alin. (1) lit. g), art. 74 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 a menționat că, înaintarea propunerii Procurorului General interimar, de numirea în funcția de procuror-șef al Secției, ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Procurorilor. Or, în caz contrar s-ar fi admis o ingerință în votul discreționar al membrilor Consiliului Superior al Procurorilor, ce ține de numirea în funcția de procuror-șef al Secției, care constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Procurorilor.

37. Totodată, Completul judiciar nu a reținut la caz nici argumentele reclamantului precum că Consiliul Superior al Procurorilor avea obligația să se conformeze motivării din hotărârea Colegiului pentru Selecția și Cariera Procurorilor, deoarece aceasta reprezintă poziția exprimată de către această entitate colegială, care, însă nu este și nu poate fi obligatorie/imperativă pentru Consiliul Superior al Procurorilor, al cărui statut implică elementul superiorității ierarhice. Or, anume Consiliului Superior al Procurorilor, îi revine competența deplină de a decide parcursul procedurii de referință.

38. A subliniat că, soluția membrilor Consiliului Superior al Procurorilor din 6 aprilie 2023 a fost emisă în urma examinării în cumul a materialelor, audierii candidatului și în rezultatul exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință. Or, reclamantul fiind în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Procurorilor. Iar, în cumulul circumstanțelor menționate, lipsesc temeiuri de anulare a hotărârii contestate, întrucât hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor reflectă rezultatele unui concurs organizat și desfășurat de Consiliul Superior al Procurorilor în baza Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016 și Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, în vederea propunerii Procurorului General numirea în funcție a câștigătorului concursului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

39. La 12 martie 2024, Iuri Lealin a depus recurs împotriva hotărârii din 11 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2023 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

ARGUMENTELE RECURSULUI

40. În motivarea recursului a reiterat cele invocate în cererea de chemare în judecată, suplimentar a indicat că, pornind de la logica argumentării din hotărârea contestată, abordarea instanței de fond poate fi rezumată la faptul, că Consiliul Superior al Procurorilor ar avea un drept discreționar, absolut, de a desemna sau de a nu desemna în calitate de câștigător persoanele care participă la concursurile de promovare în Procuratură, iar indicarea faptului precum că „nu s-a întrunit numărul necesar de voturi” ar fi o motivare suficientă pentru a respinge orice candidatură, chiar dacă aceasta întrunește condițiile legale pentru promovare, a parcurs toate etapele concursului și a

acumulat punctajul prestabilit prin Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor (în speță, fiind și unicul candidat).

41. La caz, aplicarea dreptului discreționar de către Consiliul Superior al Procurorilor a avut loc în mod arbitrar, deoarece excluderea unui candidat din concurs poate avea loc doar în temeiul legii (de exemplu, prin neîntreținerea unor condiții legale, obligatorii pentru promovare), sau în temeiul Regulamentului adoptat de Consiliul Superior al Procurorilor (de exemplu, prin neacumularea punctajului necesar pentru promovare).

42. În aceste condiții, instanța de fond în mod arbitrar a justificat lipsa de motivare a actului administrativ, or sintagma „nu a întrunit numărul necesar de voturi” denotă o nedorință, dar nu reflectă motivele de fapt care au stat la baza acestei nedorințe.

43. Notează că, Consiliul Superior al Procurorilor este un organ colegial, dar din perspectiva reglementării procedurilor administrative, nu există o diferențiere între organe colegiale și unipersonale, în ceea ce privește obligația de a-și motiva actele administrative. În mod analogic, pornind de la argumentarea instanței de fond, un organ administrativ unipersonal, ar putea să-și motiveze actele administrative prin faptul că „nu s-a întrunit dorința necesară de a emite actul”. Însă, reieșind din prevederile art. 118 din Codul administrativ, din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. În continuare, se prescrie expres că motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

44. Pe lângă lipsa motivării, a făcut referire la încălcarea principiului transparenței al procedurii administrative (art. 32 din Codul administrativ), precum și a normelor speciale din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură (art. 77 alin. (3), (6)), care prescriu că ședințele Consiliului Superior al Procurorilor sunt publice, iar votarea are loc în mod deschis. La acest aspect, instanța de fond nu s-a expus deloc, chiar dacă această încălcare de asemenea duce la nulitatea actului administrativ adoptat.

45. În ansamblu, lipsa de motivare și transparență la adoptarea actului administrativ determină faptul că nici recurentul, în calitate de participant la procedură administrativă, nici un observator independent, nu poate înțelege ce a stat la baza emiterii acestui act defavorabil. Acest aspect nu a fost clarificat nici de reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, care a participat la examinarea cauzei, nici de către instanța de fond.

46. Indică că, Consiliul Superior al Procurorilor a omis să indice motivele concrete care l-au determinat să îl excludă din concurs, iar ținând cont de faptul că toate discuțiile au avut loc cu ușile închise, nu a auzit nici un argument pe care s-ar baza soluția emisă, or se află în imposibilitate să combat argumentele discutate în secret și netranspuse în actul administrativ adoptat.

47. Într-o altă ordine de idei, chiar dacă admite că ar fi corectă concluzia instanței de fond, precum că Consiliul Superior al Procurorilor ar avea dreptul absolut discreționar de a îl desemna sau nu câștigător al concursului, aceasta nu exclude obligația Consiliului de a realiza concursul într-un mod transparent, respectând toate rigorile procesuale și cu motivarea completă a hotărârii emise.

48. Astfel, instanța de fond urma să constate încălcările admise de către autoritatea administrativă și, cel puțin, să anuleze actul administrativ arbitrar, în acest mod determinând Consiliul Superior al Procurorilor să reflecteze repetat asupra procedurii, soluției și motivării acesteia.

49. Mai indică, că pe lângă aspecte formale care determină nulitatea actului administrativ contestat, în condițiile reglementărilor legale și instituționale, raportate la faptul că în concurs a participat un singur candidat care întrunește toate condițiile legale și a acumulat punctajul necesar (prestabilit chiar de către CSP) atât la Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor, cât și la Colegiul de selecție și carieră a procurorilor, Consiliul nu avea altă soluție legală decât al desemna câștigător al concursului și de a propune candidatura mea Procurorului General pentru numire în funcția solicitată. Reieșind din prevederile legale, admite că Consiliul ar putea să se bazeze pe alte informații de care dispune (de exemplu, privind integritatea candidatului), dar și în acest caz, motivele urmau să fie transpuse în Hotărâre, pentru ca persoana vătămată să aibă posibilitatea de a le combate în fața instanței de judecată.

50. Ținând cont de rolul Consiliului Superior al Procurorilor, în calitatea sa de autoritate de rang constituțional și garant al independenței și imparțialității procurorilor, acest litigiu cu siguranță este de o importanță majoră pentru consolidarea practicii la nivelul Curții Supreme de Justiție, care actualmente, potrivit prerogativelor legale, exercită controlul judecătoresc, pe fond, asupra legalității actelor Consiliului Superior al Procurorilor.

51. În acest context, doar Curtea Supremă de Justiție deține competența de a îndrepta activitatea organelor de autoadministrare a Procuraturii în albia legalității, iar de soluția adoptată în prezentă cauză depinde, dacă Consiliul

Superior al Procurorilor în continuare va ține cont de prevederile legale și de propriile regulamente la desemnarea câștigătorilor concursurilor anunțate; dacă își va motiva hotărârile sau doar va indica faptul neacumulării voturilor fără nici o motivare; dacă va examina chestiunile de pe agendă în mod public, așa cum prevede legea, sau se va retrage în ”deliberări”; dacă va vota în mod deschis, așa cum prevede legea, sau după ușile închise - așa cum s-a procedat în cazul subsemnatului.

52. De asemenea menționează că, interpretarea legii în hotărârea contestată a Curții de Apel Chișinău este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, în materia determinării limitelor exercitării dreptului discreționar de către autoritățile publice, ceea ce constituie un temei de recurs.

53. Mai indică că, prin admiterea recursului, se va consolida jurisprudența Curții Supreme de Justiție în materia exercitării controlului judecătoresc asupra actelor administrative emise de către Consiliul Superior al Procurorilor. La moment, poziția instanței judecătorești supreme nu a fost expusă niciodată pe marginea practicilor vicioase ale CSP de a-și motiva hotărârile exclusiv prin „neîntrunirea voturilor”, adică de a nu-și motiva hotărârile; de a examina în ședințe închise sau în „deliberări” chestiunile care se examinează în ședințe publice, potrivit legii; de a vota în mod secret, deși legea prevede votarea deschisă; de a devia de la prevederile legale și regulamentare privind modul de desfășurare a concursurilor în Procuratură.

54. Ținând cont de poziția absolut nerezonabilă a instanței de fond, asupra aspectelor indicate, aceasta cu siguranță se plasează în zona arbitrariului și reprezintă o continuare a încălcării drepturilor sale, or instanța nu a pătruns în esența celor întâmplate și a examinat cauza superficial, fără a analiza în detaliu încălcările de procedură admise. În acest mod, a fost menținută soluția ilegală a CSP de a înceta concursul prin nerealizare, în condițiile în care unicul candidat înscris la concurs îndeplinea toate exigențele legale și a obținut punctajul necesar pentru promovare, prestabilit chiar de CSP în propriul regulament. Deci, hotărârea instanței de fond este arbitrară, ceea ce de asemenea condiționează admiterea prezentului recurs.

POZIȚIA INTIMATULUI

55. Prin referința depusă la 28 martie 2024, intimatul Consiliul Superior al Procurorilor a considerat recursul declarat de Iuri Lealin ca fiind inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

56. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

57. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

58. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

59. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

60. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 16 martie 2024 recurentului a fost notificată decizia motivată a instanței de apel, prin intermediul poștei electronice, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f. d. 91).

61. Cererea de recurs a fost depusă la data de 12 martie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

62. Din analiza prevederilor legale citate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

63. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

64. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

65. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

66. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Iuri Lealin, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

67. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu

indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

68. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

69. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

70. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Iuri Lealin.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc